

"OTKRIVANJE BOŽJEG DARA U NAMA"

NEDJELJA 26. TRAVNJA 2026.
DOBROG PASTIRA

HRVATSKA BISKUPSKA KONFERENCIJA

VIJEĆE HRVATSKE BISKUPSKE KONFERENCIJE ZA SJEMENIŠTA I DUHOVNA ZVANJA

MOLITVENI PRIRUČNIK

PRIGODOM PROSLAVE 63. SVJETSKOGA
DANA MOLITVE ZA DUHOVNA ZVANJA

ZAGREB 2026.

OTKRIVANJE BOŽJEG DARA U NAMA

Poruka pape Lava XIV. biskupima, svećenicima, posvećenim osobama i vjernicima
iz cijeloga svijeta za 63. svjetski dan molitve za zvanja

Draga braćo i sestre, predragi mladi!

Pod vodstvom i zaštitom Uskrslog Isusa, na Četvrtu vazmenu nedjelju, koja je poznata i kao Nedjelja Dobrog Pastira, slavimo LXIII. svjetski dan molitve za zvanja. Milosna je to prigoda da podijelim s vama neka razmišljanja o duhovnoj dimenziji poziva, shvaćenog kao otkrivanje Božjeg besplatnog dara koji cvjeta duboko u srcu svakog od nas. Krenimo, stoga, zajedno putem istinski lijepog života, koji nam pokazuje Pastir!

PUT LJEPOTE

U Ivanovu Evanđelju Isus sebe doslovno naziva „lijepim pastirom“ (ὁ ποιμὴν ὁ καλός) (Iv 10, 11). Taj izraz označava savršenog, istinskog i uzornog pastira, budući da je spreman položiti svoj život za svoje ovce, očitujući tako Božju ljubav. Pastir je to koji budi udivljenje: onaj tko ga promatra otkriva da život postaje uistinu lijep kad se ide za njim. Da bi se upoznalo tu ljepotu, tjelesne oči ili estetski kriteriji nisu dovoljni: potrebni su kontemplacija i produhovljenost (interiornost). Samo onaj tko zastane, sluša, moli i prihvaća njegov pogled može s pouzdanjem reći: „Vjerujem u nj, s njim život može biti uistinu lijep; želim ići putem te ljepote“.

A najčudesnije je to što, jednom kad postanemo njegovim učenicima, i sami postajemo „lijepi“: njegova ljepota nas preobražava. Kao što piše teolog Paul Florenski, askezom se ne postaje „dobrom“, već „lijepom“ osobom. [1] Prepoznatljivo obilježje svetaca, uz dobrotu, upravo je ta blistava duhovna ljepota koja zrači iz onih koji žive u Kristu. Tako se kršćanski poziv otkriva u svojoj dubini: to je udioništvo u Kristovom životu, dijeljenje njegova poslanja i zračenje istom ljepotom kojom On zrači.

Tu unutarnju komunikaciju života, vjere i smisla iskusio je i sveti Augustin, koji u Knjizi trećoj svojih Ispovijesti – dok izlaže i ispovijeda svoje grijeha i propuste iz mladosti – kaže za Boga: „Ti si bio dublje u meni od moje najdublje nutrine“ [2]. Onkraj samosvijesti, on otkriva ljepotu Božjeg svjetla koje ga vodi u tami. Augustin opaža Božju prisutnost u najdubljim porama svoje duše, a to uključuje njegovo razumijevanje i iskustvo važnosti njegovanja vlastite nutrine kao prostora za odnos s Isusom, kao puta kojim se Božja ljepota i dobrotu mogu iskusiti u vlastitom životu.

PORUKA PAPE LAVA XIV.

Taj se odnos gradi u molitvi i tišini i, ako ga se njeguje, otvara nam se mogućnost prihvaćanja i življenja dara poziva, koji nikada nije nešto nametnuto ili pak unaprijed utvrđeni obrazac kojeg se jednostavno valja pridržavati, već je to plan ljubavi i sreće. Briga oko vlastite nutrine: to je točka od koje valja hitno krenuti u pastoralu zvanja i uvijek novoj predanosti evangelizacije!

U tom duhu pozivam sve: obitelji, župe, redovničke zajednice, biskupe, svećenike, đakone, vjeroučitelje, odgojitelje i vjernike laike, da još revnije prionu stvaranju povoljnih uvjeta koji omogućuju prigrлити, ojačati, štiti i prati taj dar, kako bi mogao donositi bogate plodove. Samo ako naša okruženja budu odisala živom vjerom, stalnom molitvom i bratskim zajedništvom, Božji poziv će se moći probuditi i sazrijevati te postati put sreće i spasenja za pojedince i za svijet. Dok kročimo putem koji nam je pokazao Isus, lijepi Pastir, učimo, dakle, bolje upoznati sebe same i izbliza upoznati Boga koji nas je pozvao.

UZAJAMNO POZNAVANJE

„Gospodar života poznaje nas i obasjava naša srca svojim pogledom ispunjenim ljubavlju.“ [3] Svaki poziv, naime, može proizići samo iz svijesti i iskustva Boga koji je Ljubav (usp. 1 Iv 4, 16): On nas poznaje do dna duše, izbrojao je vlasni na našim glavama (usp. Mt 10, 30) i za svakoga od nas predvidio jedinstveni put svetosti i služenja. No, to poznavanje uvijek mora biti uzajamno: i mi smo pozvani upoznati Boga kroz molitvu, slušanje Božje riječi, sakramente, život Crkve i darivanje samih sebe svojoj braći i sestrama. Valja nam se ugledati u mladog Samuela, koji je noću, možda neočekivano, začuo Gospodinov glas i, uz Elijevu pomoć, naučio ga prepoznati (usp. 1 Sam 3, 1-10). Tako i mi moramo stvarati prostore unutarnje tišine kako bismo shvatili što je Gospodin naumio za nas da nademo sreću. Nije riječ o apstraktnoj intelektualnoj spoznaji ili znanju koje valja steći, nego o osobnom susretu koji mijenja život. [4]

Bog prebiva u našim srcima: poziv je prisni dijalog s onim koji nas poziva – unatoč ponekad zaglušujućoj buci svijeta – pozivajući nas da odgovorimo s istinskom radošću i velikodušnošću.

„Noli foras ire, in te ipsum redi, in interiore homine habitat veritas“ – „Ne idi van, vrati se u sebe sama. Istina prebiva u unutarnjem čovjeku.“ [5] Još jednom, sveti Augustin nas podsjeća koliko je važno naučiti zastati i graditi prostore unutarnje tišine kako bismo mogli čuti glas Isusa Krista.

Dragi mladi, slušajte taj glas! Slušajte glas Gospodina koji vas poziva na puni, ostvaren život, iskorištavajući svoje talente (usp. Mt 25, 14-30) i pribijajući vlastita ograničenja i slabosti na slavni Kristov križ. Zastanite, stoga, u euharistijskom klanjanju, revno razmatrajte Božju riječ da je možete živjeti u svojoj svakodnevici, aktivno i potpuno sudjelujte u sakramentalnom i crkvenom životu. Na taj ćete način upoznati Gospodina i, u prisnosti svojstvenoj istinskom prijateljstvu, otkriti kako učiniti od svoga života dar, bilo u braku, bilo u svećeništvu, trajnom đakonatu ili pak posvećenom životu: svaki poziv je neizmjeran dar za Crkvu i one koji ga radosno prihvaćaju. Poznavati Gospodina znači, prije svega, naučiti vjerovati njemu i njegovoj providnosti, koja se preobilno izljuje u svakom pozivu.

POVJERENJE

Iz znanja dolazi povjerenje, stav rođen iz vjere koji je bitan i za prihvaćanje i za ustrajnost u pozivu. Život se, naime, otkriva kao stalno povjerenja u sebe samog i pouzdanje u Gospodina, pa i kad njegovi planovi poremete naše. Sjetimo se svetog Josipa, koji, unatoč neočekivanom Djevičinu otajstvu majčinstva, vjeruje u Božji san i poslušna srca prihvaća Mariju i Dijete (usp. Mt 1, 18-25; 2, 13-15).

PORUKA PAPE LAVA XIV.

Josip iz Nazareta oličenje je potpunog povjerenja u Božji plan: vjeruje čak i kad je sve oko njega naizgled bilo obavijeno tamom i neizvjesnošću, kad se činilo da se stvari odvijaju suprotno od očekivanog. Vjeruje i uzda se, siguran u Gospodinovu dobrotu i vjernost. „U svim okolnostima svog života Josip je znao izgovoriti svoj fiat (Neka mi bude), poput Marije prigodom Anđelova navještenja i Isusa u Getsemanskom vrtu.“ [6]

Kao što nas je naučio Jubilej nade, potrebno je njegovati nepokolebljivo i postojano povjerenje u Božja obećanja, nikada se ne predajući očaju, prevladavajući strahove i nesigurnosti, uvjereni da Uskrsli je Gospodar povijesti – i naše osobne i povijesti svijeta: On nas ne napušta u najtamnijim trenucima, već dolazi raspršiti svojim svjetlom sve naše tmine. I upravo zahvaljujući svjetlu i snazi njegova Duha možemo prepoznati, čak i usred kušnji i kriza, kako naš poziv sazrijeva, odražavajući sve više ljepotu Onoga koji nas je pozvao, ljepotu rođenu iz vjernosti i povjerenja, usprkos ranama i padovima.

SAZRIJEVANJE

Poziv, zapravo, nije statičan cilj, već dinamičan proces sazrijevanja, potpomognut blizinom s Gospodinom: biti s Isusom, dopustiti Duhu Svetomu da djeluje u našim srcima i životnim situacijama kroz koje prolazimo te uvijek iznova sagledavati sve u svjetlu primljenog dara – to znači rasti u svom pozivu. Poput trsa i loza (usp. Iv 15, 1-8), tako sav naš život mora biti utemeljen na snažnoj i bitnoj vezi s Gospodinom, kako bi, kroz kušnje i potrebne „rezidbe“, postao sve potpuniji odgovor na njegov poziv. „Mjesta“ gdje se Božja volja najjasnije otkriva i gdje se doživljava njegovu beskrajnu ljubav često predstavljaju istinski bratski odnosi koje možemo uspostavljati tijekom cijelog života. Kako je samo dragocjeno imati dobrog duhovnog vođu koji nas prati u otkrivanju i razvijanju našeg poziva!

Kako su samo važni razlučivanje i preispitivanje u svjetlu Duha Svetoga, da bi se poziv ostvario u svojoj ljepoti!

Poziv, dakle, nije nešto što se stječe odmah, nešto što je „dano“ jednom zauvijek. To je, radije, putovanje koje traje, nešto slično ljudskom životu, gdje primljeni dar ne samo treba čuvati, već i njegovati kroz svakodnevni odnos s Bogom kako bi rastao i donosio plodove. „To ima veliku vrijednost, jer sav naš život dovodi u suodnos s Bogom koji nas ljubi i omogućuje nam shvatiti da ništa nije plod besmislenog kaosa, nego da, naprotiv, sve u našim životima može postati odgovor Gospodinu, koji ima divan plan za nas.“ [7]

Draga braćo i sestre, predragi mladi, potičem vas da njegovate osobni odnos s Bogom kroz svakodnevnu molitvu i razmatranje nad Božjom riječju. Zastanite, oslušajte, pouzdajte se: na taj će način dar vašeg poziva sazreti, učiniti vas sretnima i donijeti obilne plodove Crkvi i svijetu.

Neka vas Blažena Djevica Marija, uzor unutarnjeg prihvaćanja Božjeg dara i učiteljica molitvenog slušanja, uvijek prati na ovom putu!

Iz Vatikana, 16. ožujka 2026.

Lav XIV.

[1] „Ascetikom se ne postaje ‘dobar’, već lijep čovjek, a odlika svetih asketa nije njihova ‘dobrota’, koju se može naći i kod putenih ljudi i velikih grešnika, već duhovna ljepota, zasljepljujuća ljepota osobe koja zrači nekim unutrašnjim sjajem, ljepota koja je potpuno nedostupna putenoj i čuvstvenoj osobi“ (Paweł Florenski, *La colonna e il fondamento della verità*, Rim 1974., 140-141).

[2] *Sv. Augustin, Ispov.*, III, 6, 11: CSEL 33, 53.

[3] *Apost. pismo Vjernost koja rađa budućnost* (8. prosinca 2025.), 5.

[4] *Usp. Benedikt XVI., Enc. Deus caritas est* (25. prosinca 2005.), 1.

[5] *Sv. Augustin, De vera religione*, XXXIX, 72: CSEL 32, 234.

[6] *Papa Franjo, Apost. pismo Patris corde* (8. prosinca 2020.), 3.

[7] *Papa Franjo, Postsin. apost. pob. Christus vivit* (25. ožujka 2019.), 248.

EUHARISTIJSKO KLANJANJE ZA SVEĆENIČKA I REDOVNIČKA ZVANJA

PJESMA: Oče, mi ti klanjamo

Klanjamo ti, Gospodine Isuse Kriste, ovdje i po svim tvojim Crkva koje su po cijelome svijetu i blagoslivljamo tebe jer si po svojem svetom križu svijet otkupio. Gospodine Isuse, evo nas pred tobom. Dolazimo u tvoju prisutnost s vjerom i nadom da si ovdje prisutan među nama. Pred tobom nestaju sve riječi, a ostaje samo srce koje je ranjeno, umorno, ali i željno tebe. Stojimo pred tobom u ime svih mladića i djevojaka koji traže svoj put, put koji je hod s tobom, jedinim Učiteljem života. Poput prvih učenika i mi se pitamo: »Učitelju, gdje stanuješ?« Gdje te možemo pronaći? Mi te tražimo, ali često na pogrešnim mjestima. Pomozi nam, Učitelju, tražiti te u svome srcu, u euharistiji, u bližnjima.

PJESMA: Gospode, ja tako trebam

EVANĐELJE

EVANĐELJE: IV 1,35-39

Sutradan opet stajaše Ivan s dvojicom svojih učenika. Ugleda Isusa koji je onuda prolazio i reče: »Evo Jaganjca Božjega!« Te njegove riječi čula ona dva njegova učenika pa pođoše za Isusom. Isus se obazre i vidjevši da idu za njim, upita ih: »Što tražite?« Oni mu rekoše: »Rabbi« – što znači: »Učitelju – gdje stanuješ?« Reče im: »Dođite i vidjet ćete.« Pođoše dakle i vidješe gdje stanuje i ostadoše kod njega onaj dan.

Kratka šutnja

MOLITVENO-MEDITATIVNI TEKST

„Isus, vidjevši da idu za njim, upita ih: »Što tražite?«”

Gospodine, koliko puta dolazim pred tebe, a ne znam što zapravo tražim. Donosim ti svoje brige, ali ih ne znam pustiti. Govorim ti svoje želje, ali ne znam te slušati. Poput prvih učenika i mene pitaš što tražim. Ne da me ispituješ, nego da probudiš moju nutrinu i moju čežnju da tražim samo tebe, koji si jedini smisao moga traženja. Ti si ono što tražim i, dok te ne nađem, nemirno je srce moje.

Kratka šutnja

»Dodite i vidjet ćete«

Gospodine, ti ne daješ odgovor riječima, nego pozivom: »Dodite i vidjet ćete.«

Govoriš mi da, jedno kada slijedim tebe, mogu te bolje upoznati, jer se izdaleka ništa dobro ne vidi. Jedino se srcem dobro vidi. Moram ti se približiti. Uči me, Gospodine, gledati tvoje lice, slušati tvoj glas. Ponekad se, istina, bojim tvoje tišine jer u njoj čujem svoje nemire. Ali znam – u toj tišini tvoje srce kuca tiho, vjerno i nježno. Tek kada osjetim otkucaje tvoga srca, u svojim otkucajima čujem i lagane riječi: »Ne boj se. Tu sam. Dođi i vidi me.« Ponekad želim znati sve odgovore na svoja pitanja odmah. Da mi otkriješ kako, gdje, zašto, ali ti mi govoriš: »Kreni. Polako. Samo dođi. Ja ću te voditi.«

Kratka šutnja

»Ostadoše kod njega onaj dan«

Evandjelje nas izvještava da učenici, vidjevši gdje stanuje, ostadoše kod njega onaj dan.

Koliko bih voljela ostati s tobom, Gospodine, ali i kod tebe. Često odlazim iz tvoje prisutnosti u svojim mislima, brigama, željama u koje me svijet vuče, ali ti me i dalje strpljivo čekaš. Bez osude i sa strpljenjem. Gospodine, nauči me ostati trajno u tvojoj prisutnosti. Da, onda kada ne osjećam ništa – ostanem. Da, kada ne razumijem sve što mi šalješ na put – ostanem. Da, kad me boli što te ne osjećam i ne čujem – ostanem. Jer znam da tvoja prisutnost nije osjećaj, nego istina. Ti si tu i kad te ne vidim. I kad mislim da si mi okrenuo leđa, tu si. I, kad ne znam izabrati ono što je najbolje za mene, tu si.

Gospodine, želim te susresti. Želim ostati kod tebe, kao učenici toga dana. Neka moj život postane mjesto gdje ti stanuješ. Neka svaka moja riječ, misao i djelo budu tvoj dom. Gospodine, želim stanovati kod tebe. Želim da tvoj dom postane i moj dom, jer je tvoj dom mir, oprost i ljubav koja nikada ne odustaje. Pokaži mi put k tvojemu domu – u malim jednostavnim stvarima, kroz ljude koje susrećem, u svakodnevnim trenutcima u kojima si skriven. Daj mi da te pronalazim u svemu i, kad te pronađem, da te ne izgubim više nikada.

PJESMA: Ostani s nama

Gospodine, hvala ti što nas nisi ostavio same u traženju. Što si nas pozvao: »Dodite i vidjet ćete.«

Večeras si nas učinio svojima i dao nam dom u svome Presvetom Srcu. Ostani s nama u svakom našem danu da, kad se udaljimo, podsjetiš nas gdje stanuješ – u tišini, u euharistiji, u bratu, sestri i u nama samima. Tvoj je dom, Gospodine, ljubav i u toj ljubavi želimo zauvijek ostati. Neka ono što smo večeras doživjeli s tobom bude naša snaga u hodu s tobom da, i onda kada je teško, znamo reći: »Gospodine, prisutni u mom srcu, ostani sa mnom u svakom trenutku moga života. Amen.«

ZAVRŠETAK

HIMAN: *Divnoj dakle*

S. Kruh s neba dao si njima!

P. Koji svaku slast u sebi ima!

S. Pomolimo se! Bože, koji si nam u divnom Sakramentu ostavio uspomenu Muke svoje, podaj nama, molimo, tako častiti sveta otajstva Tijela i Krvi Tvoje, da vazda osjećamo u sebi plod otkupljenja Tvojega! Koji živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen!

Slijedi blagoslov s Presvetim Oltarskim Sakramentom.

POHVALE BOŽJEM IMENU

Blagoslovljen budi Bog!

Blagoslovljeno njegovo sveto ime!

Blagoslovljen Isus Krist, pravi Bog i pravi čovjek!

Blagoslovljeno ime Isusovo!

Blagoslovljeno Presveto Srce Isusovo!

Blagoslovljena Predragocjena Krv Isusova!

Blagoslovljen Isus u Presvetom Oltarskom Sakramentu!

Blagoslovljen Duh Sveti Utješitelj!

Blagoslovljena velika Bogorodica Presveta Djevica Marija!

Blagoslovljeno sveto i bezgrješno njezino začće!

Blagoslovljeno njezino slavno uznesenje!

Blagoslovljeno ime Marije, Djevice i Majke!

Blagoslovljen sveti Josip, njezin prečisti zaručnik!

Blagoslovljen Bog u svojim anđelima i u svojim svetima!

Amen.

PJESMA: *Srce predajem ti*

PRVI DAN TRODNEVNICE

ČETVRTAK, 23. TRAVNJA 2026.

UVOD U MISU

Draga braća i sestro! Okupljeni oko Gospodnjega stola, danas svoje molitve posebno upućujemo za nova duhovna zvanja. Bog uvijek pronalazi put do čovjeka; on poziva, nadahnjuje i vodi. Molimo da i u našoj zajednici bude onih koji će poput Filipa poslušati Božji glas i spremno poći kamo ih Duh šalje; i onih koji će poput etiopskog dvoranina otvorena srca prihvatiti Krista. Zazovimo Duha Svetoga da nas učini osjetljivima na njegov poziv i hrabrima da odgovorimo s ljubavlju, a za one trenutke kada nismo bili otvoreni i spremni odgovoriti Božjem pozivu pokajmo se!

POKAJNIČKI ČIN

S. Gospodine, ti nas pozivaš da te slijedimo na putu ljubavi i služenja, smiluj se!

O. *Gospodine, smiluj se!*

S. Kriste, ti si kruh života koji se daruje za spasenje svijeta, smiluj nam se!

O. *Kriste, smiluj se!*

S. Gospodine, ti i danas u Crkvi budiš nova zvanja i vodiš one koji te traže, smiluj se!

O. *Gospodine, smiluj se!*

UVOD U ČITANJA

ČITANJE: DJ 8, 26-40

Bog preko svoga glasnika Filipa vodi etiopskog dvoranina k vjeri. Duh Gospodnji usmjerava Filipove korake na put koji postaje mjesto obraćenja i novog života. Taj događaj pokazuje kako Bog poziva i šalje, nekada kroz susrete, kroz riječ, kroz tihu nadahnutost u srcu.

EVANĐELJE: IV 6, 44-51

Isus u evanđelju govori da nitko ne može doći k njemu ako ga ne privuče Otac. On sam kruh je života, darovan za svijet, da, tko god vjeruje u njega, ima život vječni. Duhovna zvanja rađaju se upravo iz tog odnosa – iz iskustva privučenosti Božjom ljubavlju.

PRVI DAN TRODNEVNICE

ČETVRTAK, 23. TRAVNJA 2026.

MOLITVA VJERNIKA

Braćo i sestre, Gospodin nas okuplja i privlači k sebi darujući nam svoj život u kruhu života. U molitvi mu se obratimo s pouzdanjem moleći za Crkvu i nova duhovna zvanja. Recimo zajedno:

Gospodine, pošalji radnike u svoju žetvu!

1. Za Crkvu, da bude otvorena djelovanju Duha Svetoga i vjerno naviješta riječ koja vodi k spasenju, molimo te!
2. Za papu Lava, biskupe, prezbitere i đakone, da u radosnoj predanosti budu znak Božje prisutnosti u svijetu, molimo te!
3. Za mlade, da u tišini svoga srca osluškuju Božji glas i hrabro odgovore na poziv da mu služe životom, molimo te!
4. Za sve koji traže smisao i istinu, da poput etiopskog dvoranina na svom putu susretnu svjetlo evanđelja i ljude koji će im pomoći prepoznati Krista, molimo te!
5. Za pokojne, da ih Gospodin primi u svoje vječno kraljevstvo i nagradi puninom života i mira, molimo te!

Bože, ti i danas pozivaš ljude da te slijede na poseban način. Daj da tvoja Crkva nikada ne oskudijeva svetim i gorljivim službenicima oltara i ljubavi. Učini da tvoj glas dopre do srca onih koje zoveš, i da tvoj Duh osnaži sve koji su se već odazvali. Po Kristu.

MEDITACIJA NAKON PRIČESTI

O, moj Isuse, sada si prisutan u mom srcu, u tišini i miru poslije pričesti. Kao što si poslao Filipa da vodi etiopskog dvoranina k vjeri, tako i mene želiš voditi putom kojim samo ti poznaješ. Uči me, Gospodine, slušati glas tvoga Duha, da prepoznam kamo me šalješ i kome me daruješ. Ti si kruh života koji me hrani i jača na putu vjere. Bez tebe ne mogu ništa, s tobom mogu sve. Učini, Gospodine, da moje srce bude uvijek spremno odazvati se tvome pozivu – u malenosti, u služenju, u ljubavi. Tvoje srce privuklo me k sebi: daj da i ja druge privučem tebi, riječju i primjerom. Neka moj život bude znak da si živ, da i danas govoriš, pozivaš i ljubiš. Gospodine Isuse, primi mene ovakvu kakva jesam. Tvoje sam dijete, tvoj učenik i tvoj poslanik. Neka tvoja volja postane moj put, a tvoje tijelo, koje sam primila, snaga mog života. Amen.

DRUGI DAN TRODNEVNICE

PETAK, 24. TRAVNJA 2026.

UVOD U MISU

Draga braćo i sestre. Gospodin je dobri pastir koji pazi na sve svoje ovce. Pun je ljubavi i milosrđa te praštanja. Svjesni svojih slabosti, ali i njegove ljubavi, zastanimo na trenutak i razmislimo o svojim postupcima koji nisu uvijek bili baš ispravni te se za njih iskreno pokajmo.

POKAJNIČKI ČIN

- S.** Gospodine Isuse, dobri i milosrdni pastiru, smiluj se!
O. *Gospodine, smiluj se!*
S. Kriste, krotka i ponizna srca, smiluj se!
O. *Kriste, smiluj se!*
S. Gospodine, utjeho žalosnih, smiluj se!
O. *Gospodine, smiluj se!*

UVOD U ČITANJA

ČITANJE: DJ 9, 1-20

U prvom čitanju možemo čuti kako Gospodin utječe na Savlov život. Možemo uvidjeti promjenu koju doživljava Savao u svome životu. Kada se Gospodin opet zauzima i šalje svoje zemaljske pastire kako bi služili i pomagali. U ovome čitanju taj je pastir učenik Ananija kojem se Gospodin obraća i potiče ga da obiđe Savla. Ananija ukazuje na problem sa Savlom koji je bio progonitelj kršćana. Ali Gospodin, zanemarujući to, potiče Ananiju da priđe Savlu te ga po Duhu Svetom izliječi.

EVANĐELJE: IV 6, 52-59

Isus u evanđelju govori u prenesenom značenju o svome tijelu. No Židovi se pokušavaju suprotstaviti i zamjeriti njegovim riječima kako trebaju blagovati njegovo tijelo. Ali Isus govori o neizmjerljivoj ljubavi koja proizlazi iz njega u obliku krvi i tijela. Kako mi moramo okusiti, tj. širiti, tu istu ljubav prvenstveno sebi, zatim drugima. Govori o zauzimanju za njega; tko bude bio u potpunosti predan njemu, ugledat će nebesko kraljevstvo.

DRUGI DAN TRODNEVNICE

PETAK, 24. TRAVNJA 2026.

MOLITVA VJERNIKA

Gospodinu, našem dobrom pastiru, uputimo svoje iskrene molitve:

1. Gospodine, pogledaj na svoju Crkvu i daruj joj potrebnu snagu u današnjem svijetu, molimo te.
2. Gospodine, prožmi svojim Duhom našega papu Lava, nadbiskupa Đuru, svećenike i đakone da budu tvoji istinski navjestitelji, molimo te.
3. Gospodine, udijeli svoj blagoslov i mir u našu zajednicu kako bismo mogli duhovno rasti, molimo te.
4. Gospodine, svrni svoj pogled na našu domovinu da budemo jedni drugima pomoć i potpora, molimo te.
5. Gospodine, naše pokojne približi svome nebeskom kraljevstvu, molimo te.

Gospodine, izrečene molitve, kao i one koje nosimo svaki u svome srcu, primi i blagoslovi. To te molimo po Kristu Gospodinu našem. Amen.

MEDITACIJA NAKON PRIČESTI

Gospodine Isus Kriste, blagovali smo tvoje tijelo. A sam si rekao da, tko blaguje tvoje tijelo i pije tvoju krv, u tebi ostaje i ti u njemu te da će živjeti uvijek. Podaj nam svoje milosti kako bismo bili što više nalik tebi. Kako bismo postali istinski kršćani. Pokaži nam ispravan put u našim životima. Vodi nas tvojim putom, putom spasenja. Podaj nam djelić svoga srca. Da mogemo ljubiti onako kako ti ljubiš. Tvoje je srce potpuno predano Nebeskom Ocu. Učini i naša srca po svome srcu. Amen.

TREĆI DAN TRODNEVNICE

SUBOTA, 25. TRAVNJA 2026.

UVOD U MISU

Draga braćo i sestre! Započinjemo misno slavlje trećeg dana naše trodnevne pripreve za Nedjelju Dobrog Pastira. Dok idemo njoj u susret, osobito smo posvećeni molitvi za nova duhovna zvanja kojima Dobri Pastir želi obogatiti njivu svoje Crkve. Da ta njiva donese obilan rod, molimo za sve one na kojima se zaustavio Isusov pogled i koje je on pozvao da izgrađuju njegovo otajstveno tijelo – Crkvu, te ga izbliza slijede u svećeničkom i redovničkom staležu. Dobri Pastir svima nama povjerava poslanje riječima: »Pođite po svem svijetu, propovijedajte evanđelje svemu stvorenju.« To evanđelje predao nam je u baštinu sv. Marko, čiji blagdan danas slavimo. Stoga osobito molimo njegov zagovor da Božja riječ u nama snažno odjekne i nađe plodno tlo, da oblikuje naše živote i živote onih koje Gospodin stavlja na naš životni put. Zastanimo sada na trenutak, uđimo u svoja srca, odrecimo se svega što opterećuje našu savjest i dopustimo Bogu da nas opere u kupelji svoje milosti.

POKAJNIČKI ČIN

S. Gospodine, koji osvjetljavaš tamu naših grijeha i daješ nam milost kajanja, smiluj se!

O. Gospodine, smiluj se!

S. Kriste, koji nam naše grijehе milosrdno opraštaš, smiluj se!

O. Kriste, smiluj se!

S. Gospodine, koji si nas pozvao na vječnu slavu u nebu, smiluj se!

O. Gospodine, smiluj se!

UVOD U ČITANJA

ČITANJE: 1 PT 5, 5B–14

Po riječima svetog Petra apostola Gospodin nas zove na život u vjeri, nadi i predanju. Želi nas osloboditi tereta briga koje nas pritišću, ali to ne može učiniti dokle god ih mi nosimo bez njega, svojim vlastitim snagama. Njegovo srce želi da ponizno priznamo svoju slabost i nemoć pred njim i da nas on sam ponese. Samo očima uprtih u njega i životom u njegovoj blizini možemo zahvaljivati za sve putove trpljenja i patnje kojima nas vodi do vječne slave u Kristu, koju nam je obećao on – Bog svake milosti.

EVANĐELJE: MK 16, 15–20

U evanđelju koje se danas stavlja pred nas Isus svojim učenicima povjerava misiju. On želi da se preko njih njegovo kraljevstvo širi i da radosna vijest dođe do svake duše. Poslanje je to veliko. Isus dobro zna da ih to nadilazi i da bez njega neće moći učiniti ništa. Taj se poziv odnosi i nas danas. Bog i po nama može i želi činiti velika djela, samo mu je potrebna naša dobra volja, naša raspoloživost i srčanost. Što čvršća bude naša vjera i žarče oduševljenje za širenje Božje slave, to će biti više čudesnih djela koja će on činiti.

TREĆI DAN TRODNEVNICE

SUBOTA, 25. TRAVNJA 2026.

MOLITVA VJERNIKA

Bogu Ocu, koji nam je iz svoje neizmjerne ljubavi prema nama dao svoga Sina za pastira naših duša, zahvalna i ponizna srca iznesimo sada naše molitve i prošnje zajedno govoreći:

Uslíši nas, dobri Oče!

1. Da tvoja sveta Crkva uvijek ostane čvrsta u vjeri, nepokolebljiva u nadi i postojana u ljubavi, te odražava svijetu tvoje milosrdno očinsko lice, molimo te.

2. Budi ti snaga našem papi Lavu, nadbiskupu Đuri, svim biskupima i službenicima Crkve u njihovu predanom pastirskom služenju, te da povjereni im narod vode i ohrabruju na uskom putu spasenja, molimo te.

3. Svima onima u koje si zasadio klicu duhovnog zvanja udijeli milost odvažnosti da se odazovu tvom pozivu, oduševi ih za nesebično predanje svog života za dobro Crkve i spas duša, molimo te.

4. U srcima svih svećenika, redovnika i redovnica rasplamsaj onaj prvotni žar za evanđeoskom savršenošću kojim su gorjeli kad su odlučili slijediti stope tvoga Sina da bi mogli vršiti povjerenju im službu, molimo te.

5. Pogledaj milostivo na sve obitelji i obnovi u njima zajedničku molitvu. Podari im svoga Duha da mogu živjeti i njegovati kršćanske vrednote i da postanu rasadnici iz kojih će niknuti nova duhovna zvanja, molimo te.

6. Sve naše drage pokojne koji su prešli na drugu obalu, a osobito one koji su za života molili i podržavali duhovna zvanja, primi u svoje nebesko kraljevstvo, daruj im pokoj na svom Srcu i budi im ti sam nagrada, molimo te.

Oče naš, hvala ti što čuješ vapaje svoje djece. Primi ove naše molitve koje smo ti izrekli, kao i one koje nosimo u svojim srcima, a samo su tebi znane. Pomozi nam da kao hodočasnici na putu prema nebeskom Jeruzalemu rastemo u predanju i pouzdanju u tvoje očinsko vodstvo do trenutka našeg potpunog sjedinjenja s tobom. To te molimo po Kristu Gospodinu našem. Amen.

MEDITACIJA NAKON PRIČESTI

Ljubljeni moj Isuse, u ovim najmilosnijim trenucima, kada si me nahranio svojim predragocjenim tijelom i napojio svojom krvlju, moja je nutrina zašutjela pred tim velikim otajstvom. Srcem sam rasprostrt pred tobom koji u meni boraviš i klanjam ti se. U ovim prostorima tišine slušam otkucaje tvoga srca u mom srcu. Tu vlada šutnja u kojoj na božanski način odjekuje blagi i nježan šapat tvoje ljubavi prema meni. Tu nisu potrebne riječi. Ljubav nas sjedinjuje. Ali ipak ja ti sada želim reći: »Hvala. Hvala ti što si život mog života. Hvala ti što si moja snaga, moja radost, moj mir, moje sve.« Ja znam da ova pričest nije nagrada za pravedne, već snaga za grešnike. Zato ti hvala što mene grešnika krijepiš i što mi se objavljuješ kao kralj poniznosti. Molim te, hrani me uvijek ovim kruhom života po kojem sjedinjuješ naša srca i po zagovoru majke Marije podsjećaj me da si »u nebu utemeljio vjernost svoju« jer ja, Isuse, o ljubavi tvojoj želim pjevati dovijeka!

NEDJELJA DOBROG PASTIRA

SVJETSKI DAN MOLITVE ZA SVEĆENIČKA I REDOVNIČKA ZVANJA

UVOD U MISU

U današnjem prvom čitanju iz Djela apostolskih slušamo, draga braćo i sestre, kako je Petar još i s puno drugih riječi svjedočio i bodrio one koji su ga slušali (usp. Dj 2, 40). Dati svjedočanstvo krsnog poziva, na koje smo iz dana u dan pozvani, znači u isto vrijeme bodriti one s kojima smo u doticaju. Danas na poseban način molimo i bodrimo one koji svoj život namjeravaju usmjeriti prema duhovnom, svećeničkom i redovničkom pozivu. Za to, između ostalog, trebaju i svjedoke. Biti svjedokom Krista raspetog i uskrsnulog nimalo nije jednostavno, niti čovjeku samome moguće. Upravo nas zbog toga Isus danas u evanđelju ohrabruje da je on vrata kroz koja trebamo proći kako bismo stupili na pašnjake života u punini. Za sve one trenutke kada smo prolazili mimo tih vrata te izbjegavali biti svjedocima skrušeno se pokajmo!

POKAJNIČKI ČIN

S. Gospodine, Ti nas po sv. Petru, apostolu, pozivaš na trajno obraćenje i obnovu krsnog saveza s tobom. Daj nam, molimo te, milost da uvijek spremno odgovaramo na taj poziv, a za sve trenutke kada smo se tomu odupirali, smiluj se!

O. Gospodine, smiluj se!

S. Kriste, Ti nas upozoravaš da nas činjenje dobra ne oslobađa trpljenja. Daj nam, molimo te, mudrost da trpljenje i bol ne razumijevamo kao kaznu, već unutarne pročišćenje kojim nas više približavaš sebi. Za sva iskustva kada smo patnju doživljavali kao odbačenost od tebe, smiluj se!

O. Kriste, smiluj se!

S. Gospodine, Ti nas u svojem evanđelju nadahnjuješ na postojanost i ustrajnost hoda kroz glavna vrata. Time nas potičeš na odvažnost u nasljedovanju tebe, Dobrog Pastira. Daj nam, molimo te, hrabrost svjedočenja tebe u zgodno i nezgodno vrijeme, a za one trenutke kada smo se od toga ustezali, smiluj se!

O. Gospodine, smiluj se!

UVOD U ČITANJA

1. ČITANJE: DJ 13, 14. 43-52

Vjeru prve Crkve možemo jednostavno označiti kao vjeru u uskrsnulog i proslavljenog Krista. Iz te je vjere rastao i njom bio prožet navještaj, odnosno prva evangelizacija koju su apostoli činili. Ona je bila usmjerena prema poganima i Židovima. U današnjem odlomku iz Djela slušamo kako se Petar obraća Židovima na način koji je naučio od Isusa kao njegov istinski učenik – s poštovanjem i dobrohotnošću. Tako izričaji na koje bi se čitav tekst današnjeg prvog čitanja dao svesti jesu oprost i pomirenje. To je preduvjet zdravih odnosa te poglavito vjere u Uskrsnuloga. Petar je tako svoju svjedočansku ulogu shvatio vrlo ozbiljno i temeljito, te je na taj način mogao ujedno hrabriti i bodriti novokrštenike iz židovstva.

2. ČITANJE: 1 PT 2, 20B–25

Jedna od najdubljih misterija i time pitanja svakog čovjeka jest zbog čega se događa patnja neđužnih. Isto je i sa situacijama kada činimo dobro, a pri tome podnosimo zlo ili nam se uzvraća nepravdom. Ljudi tada obično odustaju od samog dobra ili ga, u najmanju ruku, ne žele činiti. Međutim, sv. Petar danas nam, zanimljivo, ističe da »ako dobro čineći trpite, pa strpljivo podnosite, to je Bogu milo«. I zaista, ako dublje promotrimo, zar ne da nam takvo činjenje dobra, naime ono u kojem nam se neće nužno takvim vratiti, predstavlja upravo oponašanje samog Boga? Činimo, stoga, dobro koje ne mjerimo ljudskim mjerilima zasluge, već požrtvovno, ustrajno, iskreno i časno.

HOMILIJA

Što znači biti predvodnik jedne skupine, radnog kolektiva, male zajednice, konačno obitelji, zna svatko od nas. Jer zasigurno se zatječemo bilo na jednoj, bilo na drugoj strani, odnosno bilo da smo odgovorni prema nekoj skupini ljudi koju sami vodimo, tj. da smo predvodnici, bilo pak da smo vođeni, tj. podvrgnuti nekom tko ima ovlasti nad nama. Neovisno i o prvom i o drugom stanju u kojem se možemo zateći, temeljno pitanje koje sebi često postavljamo te s kojim smo skoro svakodnevno konfrontirani glasi: »Kakve sposobnosti odnosno vrline mora imati jedan predvodnik, ili recimo to modernije, šef, voditelj, nadglednik, upravitelj ili što već?« Odgovor je načelno jasan: dobar i izniman je onaj predvodnik koji na mudar i odmjeren način kombinira (ljudsku) plemenitost na jednoj i autoritet (odlučnost) na drugoj strani. U tom smislu možemo svi prepoznati da se ovdje nikako ne radi o – svima nama dobro poznatoj praksi – mrkve i batine, gdje se kod nekog šefa neočekivano izmjenjuju polarizirajuća stanja dobrote i strogoće.

Kada primijeti da je previše strog, odjednom postaje popustljiv. Kada pa pak, s druge strane, uvidi da je izgubio kontrolu, svoju vlastitu nesposobnost zamjenjuje nepotrebno i pretjeranom strogošću.

Tako, dobrim predvoditeljima možemo označiti one ljude, muškarce i žene, na nekom odgovornom položaju, čiju narav načelno poznajemo te koja sebi ne dopušta česte i nasumične promjene raspoloženja. Samim time, potrebna i nužna strogost ovdje neće biti proizvoljna, pogotovo ne bahata, već će očitovati mudrosni element. Tako je uvijek i iznova zanimljivo uvidjeti da zadobiti autoritet u nekoj zajednici ne ovisi o viskom tonu, pogotovo ne prijetnjama – jer se to uvijek vrati kao bumerang – već se autoritet stječe mudrim i nadasve pravednim odlukama. Stoga, tko je mudar te ujedno u svojoj mudrosti pravedan, taj istovremeno uosobljuje jedan poseban, snažan vid ljudske dobrote te istovremeno i nadasve potrebnog autoriteta.

Do tih je kvaliteta – ako predvodimo neku zajednicu – teško doći, jer traže trud, ustrajnost, napor, konačno mudrost. Ali nije nemoguće! Paradoksalno ali istinito, te netom nabrojene kvalitete u sebi imaju i jednu bitnu božansku dimenziju. Kršćanin – vjernik koji se nađe u toj ulozi predvodnika, vođe, šefa, te koji shodno tomu nastoji oko tih kvaliteta, u isto vrijeme i bez pretjerivanja uprisutnjuje tu božansku perspektivu odnosa među ljudima. Zašto božansku? Zato što su njoj isključena suprotna, polarizirajuća i krajnja stanja: ili isključiva strogost (u slučajevima kada gubimo kontrolu), ili krajnja, neosnovana, dobrota (u slučajevima kada se bojimo zamjerati drugima). Božje je djelovanje savršeno razborito djelovanje. Ono je primjena vrline na potpun i savršen način.

A vrline sežu od plemenitosti do odlučnosti. Biblijska slika pastira svjedoči upravo o nastojanju biblijskih pisaca da na što slikovitiji način predstave ono o čemu smo netom razmatrali – predvodnika, voditelja, upravitelja neke zajednice. I u starom se dobu to promatralo kao čast, ali i velika odgovornost. Štoviše, i kako smo spomenuli, ovdje se ne radi samo o ljudima, osobama, već i samom Bogu. Bog je, naime, onaj koji uosobljuje te kvalitete, te je čovjek pozvan slijediti upravo taj božanski obrazac koji je zapisan, odnosno usađen u njega. Pastira zaista odlikuje istovremena strogost, tj. autoritet, na jednoj strani te blagost, tj. dobrota, i plemenitost na drugoj strani. On se brine o stadu pokazujući da je u potrebnim trenucima odlučan, no isto tako traži onu jednu zalutalu ovcu zbog toga što je iznimno milosrdan. U tom smislu nije nikakvo čudo da se i Isus poslužio starozavjetnom slikom dobrog pastira u prikazu svoje uloge u svijetu. Kada se on određuje kao dobri pastir, tada upravo želi ukazati na taj aspekt. Prepoznatljiv je po tome što ulazi na vrata. On ima poseban odnos sa stadom. Za njega je stado cjelina u kojem je svaki dio na poseban način važan. Ovce zove imenom, kako nam se danas u evanđelju govori. To pak znači da sa svakom ovcom razvija osoban i poseban odnos. Taj osobni odnos ne pretpostavlja potpunu, krajnju i neosnovanu dobrotu, koja bi bila više popuštanje nego li dobrota.

Dobrota kojom nas uči kršćanstvo kroz svoju sliku Boga, konkretizirano u osobi Isusa Krista te pretpostavlja upravo onu već naznačenu zahtjevnost. Zar ne da smo skeptični prema onima s kojima živimo i radimo, a koji su pri tome neprestano popustljivi, sve im odgovara te ne pozivaju ni na kakvu odgovornost!? To nije kršćanska dobrota, već ravnodušnost, pasivnost i nezainteresiranost za svakodnevno.

Važno je istaknuti da svaka izgrađena osoba traži potreban autoritet, principijelan stav, jasnoću u sagledavanju. To je upravo pastir uprisutnjen u osobi Isusa Krista.

Stoga današnja slika dobrog pastira nije i ne smije se promatrati u banalizirajućem i pojednostavljenom prikazu Boga, već nam pokazuje kakvi pastiri, predvodnici – počevši od vlastite obitelji do profesionalnog okruženja – trebaju biti. Učimo, stoga, braćo i sestre, od Isusa i njegova evanđelja kakvi pastiri i sami moramo biti!

Danas je ujedno, kako znamo, Svjetski dan molitve za duhovna zvanja. Moliti za duhovna zvanja znači moliti za kvalitetne predvodnike zajednica kao i duhovno izgrađene članove redovničkih zajednica. Duhovna se zvanja, kao i sve drugo u životu, ne pretpostavlja samo od sebe. Često zapravo (nesvjesno) mislimo da će blagodati koje su nam potrebne doći po sebi. Isus, međutim, ističe da »bez mene ne možete učiniti ništa« (Iv 15, 5). Stoga ne zaboravimo da svako dobro dolazi od njega. Ne brinuti u vidu molitve za duhovna zvanja znači tu prevažnu dimenziju svojeg vjerničkog života prepustiti stihiji. I više je nego poznato da je i u našoj nadbiskupiji manjak poglavito svećeničkih zvanja. Župne se zajednice spajaju, te jedan svećenik mora opsluživati dvije i više župa. U tom smislu obveza je i nas kao župne zajednice moliti da Gospodin providi neko duhovno zvanje i iz naše župne. Također smo pozvani moliti za trenutačna zvanja, tj. svojeg župnika, kao i one koji se pripremaju biti duhovnim pastirima. Sve njih važno je uključiti u svoju osobnu molitvu jer, duhovno se skrbeći za njih, istovremeno očitujemo i vlastitu vjerničku pripadnost Crkvi. Neka nas u toj molitvi podrži i usliši Svevišnji dobri pastir. Amen.

MOLITVA VJERNIKA

Pouzdajući se u Krista, dobrog i smjernog pastira, izrecimo u zajedništvu vjere svoje prošnje njemu koji nas uvijek i iznova izvodi na pašnjake života. Na zazive odgovaramo: Gospodine, usliši nas.

1. Tvoja Crkva, zajednica vjernih, prolazi, Gospodine, kroz izazove nevjere, ravnodušnosti i odbacivanja u svijetu. Podaj njezinim članovima Duha ustrajnosti i postojanosti, da na sve izazove i kušnje odgovara vjerom u tvoje providonosno vodstvo poput prvih apostola, molimo te.

2. Nadahnjui i vodi, Gospodine, papu Lava XIV. i mjesnog nadbiskupa Đuru u njihovim službama. Daj im Duha mudrosti i savjeta, da svaki na svojem području bude živi otisak tvoje prisutnosti, a svećenike koji vjerno služe u tvom ovčinjaku prati svojom nebeskom zaštitom, molimo te.

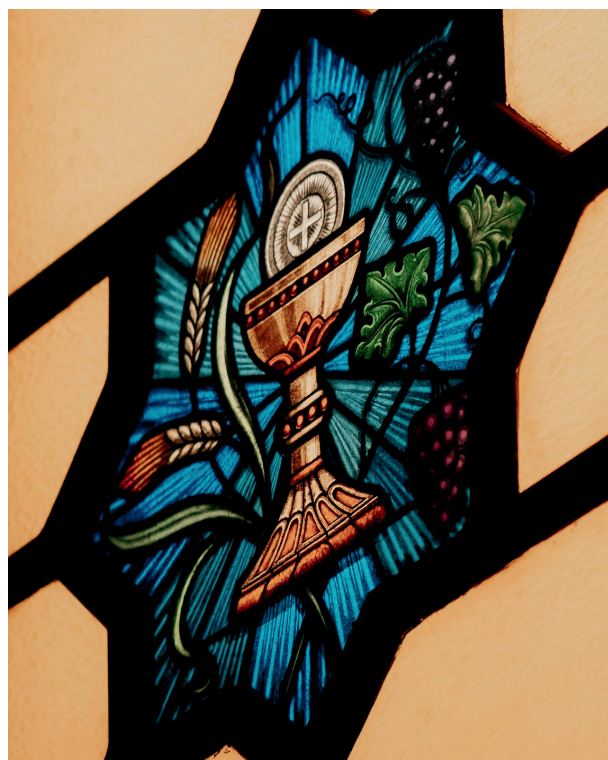
3. Gospodine, blagi i nenametljivi pastiru! Ti si nam se u evanđelju očitovao kao vrata kroz koja trebamo proći. Nadahnjui nas kao zajednicu vjernika da uvijek tražimo tvoj prolaz na pašnjake novog života kako bismo, na njima osvježeni i okrijepljeni, mogli i sami biti svjedocima u svijetu, molimo te.

4. Danas ti, Gospodine, dobri pastiru, na poseban način upućujemo molitve za svećenička i redovnička zvanja. Tvoja Crkva, osim po kršćenicima, živi i po ministerijalnom svećeništvu, kao i redovničkim zajednicama. Onim mladima koji posebno promišljaju o svećeničkom i redovničkom pozivu podaj svojeg Duha odvažnosti da »isplove na pučinu« i da bi tvoja Crkva uvijek bila obdarena svježinom novih duhovnih zvanja, molimo te.

5. Svijet je, Gospodine, isprepleten ratovima i sukobima raznih vrsta, koji donose patnju i stradanja mnogih. Upravitelji i vođe narodâ postaju bespomoćni pred spiralom nasilja od kojeg stradavaju najslabiji. Sam si rekao: »blago mirotvorcima, oni će se sinovima Božjim zvati«. Podaj, Gospodine, Duha savjeta svima koji se aktivno zalažu za mir te svojom svemoćnom desnicom zaustavi nasiljâ i ratove, molimo te.

6. Gospodine, mnogi su pokojni živjeli u pouzdanju u tebe. Hranili se za života na stolu tvoje riječi i kruha te svoj život utrošili u služenje i predanje bližnjima. Budi im ti nagrada za svu vjeru i žrtvu kojom su svjedočili tebe za svojega zemaljskog života, molimo te.

Iskazali smo ti, Gospodine, svoje prošnje. One su ponizni izričaji tvojih vjernika u potrebi. Pouzdajući se u tvoje obećanje, da »tko god ište, prima«, molimo te primi ih i usliši, po Kristu Gospodinu našem, Amen.

SVJEDOČANSTVO

DAVID MATKOVSKI

BOGOSLOVNO SJEMENIŠTE ĐAKOVO

Hvaljen Isus i Marija!

Zovem se David. Rođen sam u Vinkovcima 7. listopada 2004. godine. Sin sam Ivana i Katicice Matkovski. Imam braću Josipa i Ivana, i sestru Luciju. Nakon osnovne škole u Mirkovcima završio sam Isusovačku klasičnu gimnaziju s pravom javnosti u Osijeku.

Od malih nogu gajim ljubav prema Crkvi. Ministriram od prve pričesti i redovito sudjelujem u životu svoje župe. Odlaskom u srednju školu imao sam cilj upisati fakultet ne razmišljajući tada o teologiji. Svakako, blizina crkve pobuđivala je neku ljubav u meni. Kako bih se što lakše toga riješio, molio sam za djevojku, koju sam i upoznao nakon mjesec dana. Božjim glasom u sebi osjetio sam da osoba koja je privržena Crkvi ne može hodati po rubu otvarajući vrata grijehu. Tragom toga je uslijedio prekid koji mi je omogućio odmak od svega te vrijeme osobne molitve. Također, tada sam shvatio da stvari koje su „normalne“ mojim vršnjacima mene ne privlače, odnosno ne stvaraju mi neko zadovoljstvo, unutarnje ispunjenje. Cjelodnevno klanjanje u sklopu duhovne obnove razreda pomoglo mi je čuti tihi Božji glas u srcu.

Tada sam se potpuno predao Bogu, dao sam mu da me vodi u životu, da mi pokaže put kojim trebam poći. Tijekom vremena traženja sudjelovao sam i na raznim duhovnim susretima poput okupljanja Franjevačke mladeži ili SKAC-a, a rado sam volontirao za „72 sata bez kompromisa“. Također sam imao priliku pobliže upoznati sjemenište tijekom vikend-susreta koji se u njemu redovito održavaju, što mi je uvelike olakšalo razlučivanje.

Za kraj bih istaknuo molitvu i svetu ispovijed. Pomogle su mi da se odazovem Božjem pozivu i krenem putem svećeništva.

SVJEDOČANSTVO

ANTONIO ŠARČEVIĆ

BOGOSLOVNO SJEMENIŠTE ĐAKOVO

Hvaljen Isus i Marija!

Zovem se Antonio Šarčević i rođen sam 14. svibnja 2003. godine u Osijeku. Dolazim iz Đakova, točnije iz župe Svih Svetih. Sin sam Branka i Valentine Šarčević, imam starijeg brata Mislava i mlađeg brata Jana. Nakon završene osnovne škole upisao sam Srednju strukovnu školu Antuna Horvata. Odabrao sam smjer strojarskog računalnog tehničara i tim putem nastavio na Sveučilištu u Rijeci, upisavši strojarstvo. Tijekom srednje škole udaljio sam se od Crkve i zapustio sam svoj odnos sa Gospodinom. Krenuo sam tražiti sebe, htio sam upoznati tko sam to ja i što je smisao mog života. Lutao sam, ali svako toliko bi naišao na nešto što me zanima i nešto u čemu se vidim, no ubrzo sam shvatio da ni to nije to. Tako sam došao do fakulteta u potrazi za samim sobom. Gospodin je tu intervenirao i na moj put stavio predivne prijatelje koje su me podsjetili i usmjerili na potrebu nedjeljne Svete Mise. Nakon povratka u crkvu shvatio sam da je to stvarno potrebno, a ne samo to nego da je to ono za čim sam tragao sve to vrijeme. Odlučio sam ponovno sakramentalno živjeti i time sam postao novi čovjek.

Radosno sam počeo istraživati predivne dubine naše vjere i tako upoznao svoj Put, Istinu o meni i svrhu svog Života u trajnom liku Krista. Shvatio sam da vjera nije samo jedan dio mene koji sam tražio, nego je ona zapravo sve što ja jesam. Predao sam cijeloga sebe u ruke Božje i odlučilo tražiti Božju volju za svoj život. Ubrzo sam čuo Njegov glas u svome srcu i odlučio ostaviti sve i poći za Njim. Pristupio sam bogoslovnom sjemeništu i započeo svoju svećeničku formaciju prije dvije godine. Uzdam se u Božje Milosrđe i molim da me zagovor naša Nebeske Majke održi i učvrsti na ovom zahtjevnom putu. Zahvaljujem Bogu na primljenoj milosti poziva i radosno iščekujem sve što slijedi kličući „Slava Bogu na visini”.

DUHOVNI POZIV

"EVO ME ISUSE"

SCAN ME! >>>

Scan me

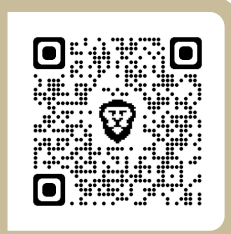

ŠTO JE DUHOVNI POZIV?

KAKO RAZLUČITI POZIV?

SCAN ME! >>>

Scan me

DUHOVNI PLODOVI SVEĆENIČKOG POZIVA UNUTAR VLASTITE OBITELJI

Gospodine Isuse,
po tebi je stvoren i posvećen svijet:
molimo te, obnovi u cijeloj Crkvi
vjeru i zanos svojih učenika.

Pomozi nam da u današnjem svijetu
stvaramo plodno ozračje za dijalog s tobom

–
vječnim Učiteljem života i istinske sreće.

Oslobodi nas površnosti i tvrdoće srca,
da većom jasnoćom zasine ljubav
i životno predanje onih
koje si posebnim pozivom izabrao
za rast Crkve i posvećenje svijeta.

Našu biskupiju
blagoslovi mladićima i djevojkama
koji u krilu naših obitelji i naših zajednica
iskreno i radosno prihvaćaju tvoj dar
svećeničkog i redovničkog poziva.

Sve nas otvaraj poticajima svoga Duha,
da zajedništvom i bogatstvom službi
objavljujemo spasenje i vječnu ljubav
dobrog Nebeskog Oca.

Amen.

